

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Изборно веће Факултета политичких наука Универзитета у Београду је на седници одржаној 18. фебруара 2021. године на основу покретања поступка за избор у звање Одељења за међународне односе, донело одлуку о расписивању Конкурса за редовног професора за ужу научну област Европске студије. Веће је именовало Комисију за припрему извештаја о пријављеним кандидатима у саставу: проф. др Слободан Самарџић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, проф. др Весна Кнежевић Предић, редовна професорка Факултета политичких наука Универзитета у Београду, проф. др Миодраг Јовановић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, проф. др Милорад Ступар, редовни професор (у пензији) Филозофског факултета Универзитета у Београду и Драгутин Лаловић, редовни професор (у пензији) Факултета политичких знаности Универзитета у Загребу. На основу документације о пријављеним кандидатима, Комисија Наставно-научном већу Факултета политичких наука подноси

ИЗВЕШТАЈ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА

Конкурс за једног редовног професора за ужу научну област Европске студије објављен је 3. марта 2021. године у публикацији о запошљавању Националне службе за запошљавање Послови број 923. Комисија је преузела конкурсну документацију и пријаву, прегледала поднете пријаве и констатовала да се на Конкурс јавио један кандидат, Др Бојан Ковачевић.

Констатовано је да пријава садржи све прописане елементе предвиђене Законом о високом образовању (Службени гласник РС, бр. 88/17, 27/18. - др. закон, 73/18, 67/19. и 6/20. - др. закон), Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука за избор у звање редовног професора и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (Гласник Универзитета у Београду, бр. 192 од 01.07.2016, 195 од 22.09.2016, бр. 197. од 20.03.2017, бр.199 од 16.10.2017, бр. 203 од 21.05.2018. године и бр.159 од 30. 12. 2020).

I Биографија кандидата Др Бојана Ковачевића

Бојан Ковачевић рођен је у [REDACTED] [REDACTED] године. Дипломирао је на Електротехничком факултету, Универзитета у Новом Саду 2004. године са просечном оценом 9,14. Награђен је као најбољи студент 59. промоције из области Електротехнике и рачунарства на Факултету техничких наука Универзитета у Новом Саду. Магистарске студије завршио је на Факултету политичких наука у Београду на смеру Европске студије са просечном оценом 9,33. Као стипендиста Владе Швајцарске Конфедерације а потом и Универзитета у Фрибуру, у периоду од септембра 2008. до децембра 2009. године, написао је докторску дисертацију на Институту за федерализам, Правног факултета Универзитета у Фрибуру. Докторат је одбранио на Факултету политичких наука у Београду 2011. године. На истом факултету од 2010. године ради као предавач најпре у звању асистента, потом доцента и ванредног професора.

Библиографија

Монографије:

- [Бојан Ковачевић \(2017\), Europe's Hidden Federalism. Federal Experiences of European Integration, Routledge, London, New York.](#) (229 стр)

Књига приказана у часопису Swiss Political Science Review, Volume 4, Issue 1, 2018, Impact factor: 0.741, ISI Journal Citation Reports © Ranking: 2017:123/169 (Political Science) <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/spsr.12288>

- Бојан Ковачевић (2013), *Скривени Федерализам. Федералистичко искуство у процесима европских интеграција*. Албатрос плус, Београд (397 стр).
- Бојан Ковачевић (2009), *Место и улога региона у политичком и економском систему Европске уније*. Завод за уџбенике, Београд (217 стр).

Чланци у научним часописима:

- Бојан Ковачевић (2020), „Заборав политичког у огледалу античке грчке драме”, *Књижевна историја*, бр. 172, год 52.
- Бојан Ковачевић, Марко Симендић (2020), „Verita effettuale della cosa politica у Макијавелијевој Мандраголи”, *Политичка мисао*, Факултет политичких знаности, Свеучилиште у Загребу, Vol. 57, No.3, стр. 31-59.
- Бојан Ковачевић, Марко Симендић (2020), „Ђироламо Савонарола као закасни спаситељ посрнулог света”, *Годишњак Факултета политичких наука*, Vol. XIV, No. 23, стр. 95-118.

- Слободан Самарџић, Бојан Ковачевић (2020), „Проширење Европске уније у вакууму безидејности – поводом једног документа Комисије Европске уније”, *Ревија за европско право*, Удружење за европско право Крагујевац, Vol. XVII, стр. 5-19.
- Бојан Ковачевић (2020), „Проблем изградње поретка сложених политичких заједница у упоредном светлу настанка америчке, немачке и швајцарске федерације”, *Култура полиса*, No. 41, стр. 73-92.
- Бојан Ковачевић (2019), „Избори за Европски парламент у времену ‘Жутих прелука’ ”, *Годишњак Факултета политичких наука*, Год. XIII, Специјалан број, стр. 29-54.
- Бојан Ковачевић (2019), „Политика и позориште као чувари заједничког света”, *Политичка мисао*, Факултет политичких знаности, Свеучилиште у Загребу, Vol. 56, No.2, стр. 87-115.
- Бојан Ковачевић (2018), „Subjective Universality of Great Novelists as an Artistic Measure of History’s Advance towards Actualising Kant’s Vision of Freedom”, *Philosophy and society*, Vol. 29, No.4., pp. 567-585.
- Бојан Ковачевић (2018), „Федерализам и изградња поретка – процес или одлука”, *Анали Правног факултета у Београду*, Vol. 66, бр. 3, стр. 210-234.
- Бојан Ковачевић (2018), „Скривени европски федерализам у служби изградње поретка без политичке слободе”, *Theoria*, No. 2, pp. 63-80.
- Бојан Ковачевић, Слободан Самарџић (2016), “Internal Crisis of Compound Politics – Understanding the EU’s Crisis in the Light of the Ex Yugoslav federation’s failure”, *Journal of Balkan and Near Eastern Studies*, Vol.18, No.3., pp. 241-262.
- Бојан Ковачевић, Слободан Самарџић (2015), “Emergent Invisible Power in EU Federalism”, *Croatian political science review*, Vol.52, No.4-5, pp.9-31.
- Бојан Ковачевић (2015), „Да ли је уједињеној Европи потребан Парламент”, *Годишњак Факултета политичких наука*, Vol. 9, бр. 13, стр. 23-43.
- Бојан Ковачевић (2014), „Раст сецесионизма у државама чланицама ЕУ као ненамеравана последица европских интеграција”, *Теме*, Vol. 38, бр. 4, стр. 1735-1760.
- Бојан Ковачевић (2013), „Тко је чувар устава у Европској унији”, *Политичка мисао*, Факултет политичких знаности Свеучилишта у Загребу, Vol. 50, No.3, pp. 7-32.
- Бојан Ковачевић (2012), „Шмитов изазов теорији и пракси федерализма”, *Нова српска политичка мисао*, No. 1-2, стр. 223-254.
- Бојан Ковачевић (2010), „Теоријске дилеме на путу изградње европског устава у одсуству европског континенталног суверена”, *Анали Правног факултета у Београду*, No. 2, стр. 235-259.
- Бојан Ковачевић (2011), „Федерализам и криза у Европској унији“, *Право и друштво*, Службени гласник, Бр.3-4, стр.9-29.
- Бојан Ковачевић (2008), „Европа региона као покушај превазилажења антиномије слободе и поретка – стварност или утопија“, *Међународни проблеми*, No. 1, стр. 137-170.

Радови са конференција објављени у зборницима:

- Бојан Ковачевић (2019), „Демократија у кавезу – политичка визија зауздавања политичког Џејмса Медисона и Жана Монеа“, у: Душан Павловић (ур.) *Сукоби. Стабилност. Демократија?*, Удружење за политичке науке Србије, Факултет политичких наука Универзитета у Београду. стр. 87-106.
- Бојан Ковачевић (2018), „Популисти у Европи као господари и закасни чуvari устава“, у: Биљана Ђорђевић (ур.) *Конституционализам и уставни дизајн у демократској рецесији*, Удружење за политичке науке Србије, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, Београд. стр. 195-214.
- Бојан Ковачевић (2017), „Скривена европска револуција и њен закасни Берк“, у: Слободан Самарџић, Ивана Радић Милосављевић (урс.) *Европска унија – нове и старе димензије кризе*, Факултет политичких наука, Београд. стр. 11-18
- Бојан Ковачевић (2016), „Скривена еуропска револуција и помаљање континенталног Левијатана“, у: Томислав Бадовинац, Драгутин Лаловић (урс.), *Еуропски пројект – смисао, домети, перспективе*. Друштво 'Повијест без митова', Загреб, 2016, стр. 25-62.
- Бојан Ковачевић (2014), „Народи бивше Југославије у ћелијама европског паноптикума“, у: Милан Подунавац, Биљана Ђорђевић (урс.), *Устави у времену кризе – постјугословенска перспектива*, Удружење за политичке науке Србије, Факултет политичких наука Универзитета у Београду. стр. 261-272.
- Бојан Ковачевић (2013), „Невидљиви тумач истине у Европској унији“, у: Слободан Самарџић, Ивана Радић-Милосављевић (урс.), *Европски грађанин у времену кризе*, Факултет политичких наука, Београд, 2013. стр. 97-123.
- Бојан Ковачевић (2013), „Политизација европске интеграције – прилика за политичко јединство или претња опстанку?“, у: Слободан Самарџић, Ивана Радић-Милосављевић (урс.), *Криза Европске уније*, Службени гласник, Београд, стр. 160-179.
- Бојан Ковачевић (2013), „Од скривеног федерализма до протоимперије – суочавање са системском кризом Европске уније“, у: Александар Гајић, Милан Игрутиновић (урс.), *Криза Европске уније – оквири, домети, трендови*. Институт за европске студије, Београд, стр. 15-36.
- Слободан Самарџић, Бојан Ковачевић (2012), „Европска унија пред променама – империја или диференцирана интеграција: са посебним освртом на 'случај Србије'“, у: Радмила Накарада, Драган Живојиновић (урс.), *Србија у европском и глобалном контексту*, Чигоја штампа, Београд, стр.119-148.

Књижевно-политички есеји

- Бојан Ковачевић, „Писац и насиље“, НиН, бр. 3658, фебруар 2021.
- Бојан Ковачевић, „Обломов са Калемегдана“, Време, бр.1536, 11. јун 2020.
- Бојан Ковачевић, „О злехудости једног брбљања“, Време, бр.1514, 9. јануар 2020.
- Бојан Ковачевић, „Деспот који је хтео да украде месец“, Време бр.1462, 9. јануар 2019.

- Бојан Ковачевић, „О народу остареле деце”, Време бр.1432, 14. јун 2018.
- Бојан Ковачевић, „Записи са гробља слободе”, Време бр.1422, 5. април 2018.

Бојан Ковачевић је у досадашњој каријери објавио 3 монографије, 19 рецензираних чланака у научним часописима, 9 поглавља у зборницима радова и 5 књижевно-политичких есеја. Његова књига „Скривени федерализам. Федералистичко искуство у процесима европских интеграција“, уврштена је у најужи избор за награду „Никола Милошевић“ (Радио Београд 2) као једна од три најбоље књиге из области филозофије, теорије књижевности и уметности за 2013. годину.

Кандидат течно говори и пише на француском, италијанском и енглеском језику. Поседује средњи ниво знања немачког (положени испити за ниво А11,А12 на Аустријском институту у Београду и Б11, Б12 на Институту Гете у Берлину на којем је провео два месеца у зиму 2016. године) и шпанског језика (положени испити за ниво А1,А2,Б1,Б2 на Институту Сервантес у Београду)

II Испуњеност услова за избор у звање

Обавезни услови: 1. Искуство у педагошком раду са студентима

Кандидат ради са студентима од 2010. године када је први пут запослен као асистент на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Предаје на свим нивоима студија. На основним студијама предаје на предметима Европски регионализам и Политички систем Европске уније. На мастер студијама предаје и држи вежбе на предметима Сложени државни системи управљања, Уставна политика ЕУ и Управљање кризом у ЕУ. На докторским студијама учествује у извођењу наставе на предмету Систем управљања у Европској унији.

Обавезни услови: 2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у раду са студентима током целокупног изборног периода.

У пријави за избор у звање на основу Конкурса, кандидат је доставио званичне извештаје студентске евалуације за целокупан период од последњег избора у звање.

Регионализам у Европској унији	Период	Просечна оцена
	2017-2018	4
	2018-2019	4,83
	2019-2020	3,54-5,00

Политички систем Европске уније	Период	Просечна оцена
	2017-2018	3,4 - 5
	2018-2019	3,03 – 4,83
	2019-2020	2,90 - 5

Обавезни услови: 3. Објављен један рад у категорији M21, M22 или M23, од претходног избора у звање

Од последњег избора у звање кандидат је објавио **два рада** у категорији M21-M23. То су следећи радови:

1. Бојан Ковачевић (2019), „Политика и позориште као чувари заједничког света”, *Политичка мисао*, Факултет политичких знаности, Свеучилиште у Загребу, Vol. 56, No.2, стр. 87-115 (**Erih + lista**) **M23**

У овом раду аутор заступа тезу да у историји европске драме и позоришта лежи оригиналан одговор на питање односа између поретка и промене које је у средишту преокупација класичних политичких мислилаца. Позориште има темељни задатак очувања заједничког света без кога и само остаје лишено смисла постојања. Гурнувши нас испрва у провалију запитаности над смислом, велики драмски писци нас потом из ње извлаче одговором који је њиховој машти шапнуло доба у којем су живели. Они међу њима који су постојећи поредак чували, попут Есхила, Молијера и Расина, гледаоцима су обзнањивали његову утемељујућу идеју. Они, попут Гетеа и Шилера, чији је уметнички гениј у историји препознао сврховити развој ка републици слободних грађана, позориште су користили као место естетског подучавања друштвене елите од које се очекује да убрза долазак новог заједничког света. За ствараоце у револуционарним временима, попут Брехта и Пирандела, позоришне даске

служиле су као надахнуће за радикалну промену свих постојећих друштвених и политичких установа. Коначно, ауторима попут Еурипида, Ибзена, Чехова и Стриндберга позориште је омогућило да завапе за старим светом који је остао без своје идеје о поретку и зато нестаје.

2.Бојан Ковачевић, Марко Симендић (2020), „Verita effettuale della cosa politica у Макијавелијевој Мандраголи”, *Политичка мисао*, Факултет политичких знаности, Свеучилиште у Загребу, Vol. 57, No.3, стр. 31-59. **(Erih + lista) M23**

Макијавели путоказ за успостављање поретка међу људима који свој себични лични интерес претпостављају општем добру шаље у драмској форми комедије, у Мандраголи. Аутори прво представљају ликове у комаду као јунаке доба радикалног одсуства смисла. Потом у Лигуриовом плану за освајање удате лепотице Лукреције проналазе смернице за мирно успостављање новог поретка у сенци старог који, онемоћао, преварен и слаб, не пружа никакав отпор. У трећем делу у овој наизглед лакој комедији расветљава се упутство за скривену револуцију, која се остварује захваљујући смелости државника и лукавости његовог саветника. Закључују да Макијавели у Мандраголи разматра сценарио који није добио довољно пажње у његовим другим делима: успостављање доброг поретка у исквареној републици.

Обавезни услови: 4. Објављен један рад у категорији M24 , од претходног избора у звање

Кандидат је од последњег избора у звање објавио **четири рада** у овој категорији, али ћемо на овом месту приказати само два:

1.Бојан Ковачевић (2018),”Subjective Universality of Great Novelists as an Artistic Measure of History’s Advance towards Actualising Kant’s Vision of Freedom”, *Philosophy and society*, Vol. 29, No.4., pp. 567-585. **(Emerging Sources Citation Index, a new edition of Web of Science, Erih +) M24**

Основна теза чланка јесте да би за разумевање смисла који Кантова политичка филозофија задобија у конкретном друштвено-историјском контексту одређене заједнице требало искористити помоћ генијалних уметника у чијем се субјективном „ја“ сместило опште осећање света и живота. У том смислу, писци великих романа могу нам помоћи на два начина. Прво, њихова дела сажимају за нашу уобразиљу уметничку истину о човековом капацитету за људскост, ономе што за Канта

представља научно недоказиву „чињеницу разума“. Друго, у делима великих писаца можемо посматрати судбину појединаца који у одређеном друштву одлуче да делују у складу са моралним законом, остваривши тако могућност која лежи у свакоме од нас и чини нас вредним поштовања. У одсуству објективних научних мерила за напредовање историје као остварењу Кантове визије слободе, уметничко опште осећање света преноси нам свој суд у форми приче о човеку који у конкретној заједници у одређеном времену одлучи да оствари своју аутономију, потражи божанско у себи.

2.Бојан Ковачевић (2020), „Заборав политичког у огледалу античке грчке драме”, *Књижевна историја*, бр. 172, год 52. (**Erih + lista**) **M24**

Кроз анализу дела драмских песника античке Грчке у чланку аутор расветљава проблем рађања и ишчезавања заједничког света полиса. Као теоријски оквир користи Ничеову анализу односа између дионизијског и аполонског начела, који у ауторовом тумачењу одговара односу између политичког и поретка. Показује се да заједнички свет настаје склапањем савеза између политичког и поретка и опстаје све док се ова два брата-непријатеља налазе сједињени у односу велике напетости. Грчки трагичари нас уче да покушај укидања те напетости представља најопаснију претњу опстанку заједничког света. Пратећи антички уметнички путоказ аутор показује да разумско настојање да се не-поредак и потенцијална хаотичност трајно одстрани из темеља поретка води одвајању аполонског од дионизијског начела, који тако раздвојени мењају своју природу. Аполонско постаје празна љуштура која не успева да укроти пробуђени хаотични живот друштва, док се политичко спушта до анимално разобрученог или тупо равнодушног, лишеног смисла, мере и границе. Закључке до којих аутора доводи анализа грчких трагедија на крају рада користе се би се из новог угла расветлиле странпутице покушаја европских државника након Другог светског рата да изграде аполонски наднационални поредак разума и мере из чијих ће темеља бити трајно протерано оно политичко, непредвидљиво, неухватљиво и потенцијално разорно.

Обавезни услови: 5. Објављених пет радова у категорији M51, након претходног избора у звање

Кандидат има објављена **три рада** у овој категорији, али зато има радове из виших категорија (M24) који, по Правилнику о минималним условима за избор у звање, замењују радове у овој категорији. У оквиру ове категорије обавезних услова идентификовано је следећих **пет радова**:

1.Бојан Ковачевић (2018), „Федерализам и изградња поретка – процес или одлука”, *Анали Правног факултета у Београду*, Vol. 66, бр. 3, стр. 210-234. **M24**

Насупрот преовлађујућем приступу данашњих уставних правника које занима искључиво нормално функционисање федералних система, аутор тврди да је проучавање начина на који се федерација, ухваћена у замку ванредног стања, суочава са децизионистичким или-или питањем од одлучујућег значаја за разумевање изазова сложених политичких заједница у епохи кризе. Чланак је подељен на три дела. У првом делу анализирају се три основна питања која класични теоретичар децизионизма Карл Шмит (Carl Schmitt) упућује федералистима: ко је чувар федералног устава, шта обезбеђује паралелну политичку егзистенцију федерације и њених саставних јединица и какав је однос између федерализма и демократије? У другом делу излажу се аргументи неких од најважнијих савремених теоретичара федерализма који негирају значај децизионистичког или-или питања за разумевање уставне природе сложених политичких заједница. На крају се аутор спушта са висина теоријских расправа на чврсто тло историје како би одговор на питање утемељености децизионистичког и федералистичког приступа потражио у конкретном искуству сложених политичких заједница.

2.Бојан Ковачевић (2018), „Скривени европски федерализам у служби изградње поретка без политичке слободе”, *Theoria*, No. 2, pp. 63-80. **M24**

Након Другог светског рата, нова идеја о европском поретку зачала се у главама идејних твораца данашње ЕУ. Као што је државницима указала прилику за деловање, коју историја иначе ретко указује, европска интеграција је и теоретичарима пружила шансу да науче нешто ново о старом проблему изградње поретка. Можда, ипак, и нема ничег новог што се из искуства послератне интеграције европских држава може научити. Можда је само потребно разгрнути наслаге новог времена са старе истине о успостављању поретка одлуком суверена ослобођеног захтева посвађаног друштва. Ко је у праву, Емануел Кант или Карл Шмит? Има ли нечег историјски новог што нас

европска интеграција учи о изградњи политичке заједнице или су нам за разумевање тог старог проблема и даље довољни увиди до којих је у XVI веку дошао Боден? У чланку се трага за одговором на ово питање.

3. Бојан Ковачевић, Марко Симендић (2020), „Ђироламо Савонарола као закасни спаситељ посрнулог света”, *Годишњак Факултета политичких наука*, Vol. XIV, No. 23, стр. 95-118. **M51**

Рад се бави идејама и политичким деловањем Ђиролама Савонароле у контексту друштвених прилика у Фиренци 15. века. У фокусу је двоструки аспект његове политичке перформативности. Ауори фратра представљају као режисера и глумца својеврсне позоришне представе у којој учествује читав Град. Ове две улоге одговарају двама видовима његовог стваралаштва: хришћанској моралној обнови као новом калупу друштвеног живота и пророчком обликовању сфере политичког. Савонаролиним идејама се супротставља становиште Никола Макијавелија, који својим увидима читаоце одвраћа од пристанка на немогуће и брише слике којима уметничка уобразиља оних који одлучују о судбини заједнице покушава да испуни простор политичког.

4. Бојан Ковачевић (2020), „Проблем изградње поретка сложених политичких заједница у упоредном светлу настанка америчке, немачке и швајцарске федерације”, *Култура полиса*, No. 41, стр. 73-92. **M51**

Како федералне нације решавају задатак помирења друштвених, економских, језичких и културних различитости својих саставних јединица? Да ли је зарад очувања сложеног поретка нужно деполитизовати различитости и преместити их у приватну сферу? У којој мери идеје и визије утичу на процес изградње федералних нација? Какву улогу игра спољашња претња, стварна или измишљена? Која је права стратегија изградње сложеног поретка између партнера неједнаке политичке, војне и економске снаге? Ово су питања на која аутор у чланку тражи одговор у светлу упоредног искуства изградње америчког, немачког и швајцарског федералног поретка.

5. Бојан Ковачевић (2020), „Избори за Европски парламент у времену ‘Жутих прслука’”, *Годишњак Факултета политичких наука*, Год. XIII, Специјалан број, стр. 29-54. **M51**

Каква је веза између покрета „Жутих прслука” и избора за Европски парламент (2019)? Аутор у раду тражи одговор на ово питање. Основна теза је да избори за Европски парламент представљају само део маске коју ствара Монеов метод интеграције како би прикрио урушавање темеља заједничког света у државама чланицама. Опстанак европског поретка зависиће од одлуке која ће разрешити тињајући или-или сукоб држава чланица и њихових друштава. Избори за Европски парламент остаће сврсисходни само у мери у којој буду успели да замагле стварног доносиоца те одлуке и његову одговорност.

Обавезни услови: 6. Цитираност од десет хетероцитата

Кандидат Бојан Ковачевић је доставио екстензиван списак радова у којима су његови радови цитирани. Овде ћемо навести неке, а остали се могу проверити увидом у потврду Универзитетске библиотеке у Београду, преко платформе *google scholar* или увидом у примарне изворе.

1. Benedikt Harzl, Alice Engl (2009), „The Inter-relationship between International and National Minority-Rights Law in Selected Western Balkan States“, *Review of Central and East European Law*, Vol 34, No.4, 307- 335
2. Sadik Bahtić, Namik Čolaković, Mustafa Mulić (2017), „Cohesion Strengthening as a Key Economic Prosperity the Western Balkan Countries“, Vol.13, No.1. str.38-49.
3. Nebojša Blanuša, “Political Unconscious of Croatia and the EU: Tracing the Yugoslav Syndrome through Fredric Jameson's Lenses” *JOURNAL OF BALKAN AND NEAR EASTERN STUDIES* Volume: 16 Issue: 2, pp: 196-222.
4. Nikola Lievski, Goran Ilić (2018), “Multi-Speed Balkans: Positioning the Balkans in Multi-Speed Europe”, in: Hudson RC, Dodovski I, Andeva M (urs.), *Europe and the Balkans*, AICEI Proceedings, 13(1), pp. 117-128.
5. Boris Beogović (2018), “ Straight Talk on Trade: Ideas for a Sane World Economy” *PANOECONOMICUS*, Volume: 65 Issue: 4 Pages: 509-518
6. Alexander Arens (2018), “Europe's Hidden Federalism: Federal Experiences of European Integration”, *SWISS POLITICAL SCIENCE REVIEW*, Volume: 24 Issue: 1 pp. 103-106.
7. Luigi Caranti, “Replies:Autonomy and Human Dignity. A Reassessment of Kant’s Political Legacy. Human rights, Peace, Progress. *PHILOSOPHY AND SOCIETY-FILOZOFIJA I DRUSTVO*, Vol. 29 Issue 4, pp. 598-612

8. Maja Sahadžić, *Asymmetry, Multinationalism and Constitutional Law. Managing Legitimacy and Stability in Federalist States*, Routledge, 2020.
- 9 Benedetto Zaccaria, *LA STRADA PER OSIMO. Italia e Jugoslavia allo specchio (1965-1975)*, Codice editore 2018.
10. Ana-Teodora Kurkina, *Intelligentsia in exile. Bulgarian revolutionary emigration in the second half of the 19th century and the projects for a Balkan federation*. Inaugural-Dissertation zur Erlangung der Doktorwürde der Fakultät für Philosophie, Kunst-, Geschichts- und Gesellschaftswissenschaften der Universität Regensburg vorgelegt, Regensburg, 2019.
11. Andrea Bosco, *Democracy, Federalism, the European Revolution and Global Governance*, Cambridge Scholars Publishing, 2020.
12. Mirjana Kasapović, Danijela Dolonec, Dario Nikić Čakar, “Komparativna politika u Političkoj misli od 1964. do 2013.”, *Politička misao : časopis za politologiju*, Fakultet političkih znanosti u Zagrebu, Vol. 51 No. 1, 2014.
13. Novaković, Nada G. and Obradović, Marija D., *Migranti, društveni pokreti i solidarnost*. u: *Savremene migracije i društveni razvoj : interdisciplinarna perspektiva*. Srpsko sociološko društvo : Institut društvenih nauka : Institut za sociološka istraživanja Filozofskog fakulteta, Beograd, 2018
14. Slaviša Kovačević, “Prikaz knjige Bojan Kovačevića: Skriveni federalizam. Federalističko iskustvo u procesima evropskih integracija, Albatros plus 2013“, *Zbornik radova Pravnog fakulteta u Nišu*, LIII, No. 67, 2014.
15. Dragana Dabić, „(Ne)ograničeni uticaj Nemačke u Evrozoni: opstanak zajedničke valute iz ugla istorijskog institucionalizma“, *Međunarodni problemi*, Institut za međunarodnu politiku i privredu, Beograd, 68(4), 2014.
16. Florian Bieber, Roland Bieber. *Regimes of Diversity. Negotiating Unity and Diversity in the European Union*, Palgrave Macmillan, 2021.
17. Hans Vollaard. *Federalism and European Disintegration*. Palgrave Macmillan, 2018.
18. Dragutin Lalović, *Doba države*, Nacionalna zajednica Crnogoraca Hrvatske, Disput, Zagreb, 2020
19. Alpar Lošonc, „Evropska unija i tehnokratsko starateljstvo“, *Theoria*, Bp. 2, 2018

20. Milorad Stupar, „Prilog Razumevanju krize nadnacionalne političke integracije“, Theoria, Бр. 2, 2018
21. Dragutin Lalović, „Evropska federativna republika i Levijatan – prijatelji ili neprijatelji“, Theoria, Бр. 2, 2018
22. Slobodan Samardžić, „Od skrivenog federalizma do skrivenog hegemonizma: kriza vladajućeg modela evropske integracije i odgovori“, Theoria, Бр. 2, 2018.
23. Slobodan Samardžić, *Evropska unija-sistem u krizi - sa studijom slučaja o odnosima Srbije i EU*, Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, Sremski Karlovci, 2016.

Обавезни услов: 7. Два рада са међународног научног скупа објављена у целини у категоријама М31 или М33, од претходног избора у звање

На основу евиденције утврђено је да је колега Ковачевић од претходног избора у звање објавио **три** рада у зборницима са међународних научних скупова. То су радови:

1. Бојан Ковачевић (2019), „Демократија у кавезу – политичка визија зауздавања политичког Џејмса Медисона и Жана Монеа“, у: Душан Павловић (ур.) *Сукоби. Стабилност. Демократија?*, Удружење за политичке науке Србије, Факултет политичких наука Универзитета у Београду. стр. 87-106. **М33**

Борба политичких мислилаца и делатника против политичког коју је отпочео Платон на самрти грчког полиса траје све до данас. Аутор анализира настојање да се оно политичко, што се у потрази за правичним, добрим и лепим са страху залеће у грешку, одвоји од стварног процеса доношења политичких одлука а да се при том формално не укину демократија, избори, политичке партије и различити идеолошки погледи на свет. Основна теза јесте да су два историјски најуспешнија експеримента зауздавања политичког и обесхрабривања демократије проистекла из визија Џејмса Медисона (Јамес Мадисон) и Жана Монеа (Жан Моннет). Посматрајући у упоредном историјском контексту однос политичког и поретка у Сједињеним Америчким Државама и Европској унији аутор расветљава начине на које се два система суочавају са ситуацијом кризе.

2. Бојан Ковачевић (2018), „Популисти у Европи као господари и закаснили чувари устава“, у: Биљана Ђорђевић (ур.) *Конституционализам и уставни дизајн у*

демократској рецесији, Удружење за политичке науке Србије, Факултет политичких наука Универзитета у Београду, Београд. стр. 195-214. **M33**

У чланку се разматра питање односа између популизма и уставности у контексту органске кризе процеса европских интеграција. Основна теза је да се у данашњим државама европског центра популисти појављују као закасни и немоћни чувари устава у ситуацији када су црвене линије очувања старог поретка националних уставних демократија одавно пређене. На европској периферији, пак, популисти који су успели да освоје власт на таласу народног незадовољства стављају се у службу одвајања старе идеје о националном демократском поретку од друштвено-политичке стварности. Они то чине у ситуацији када нова идеја о поретку још увек не постоји или се тек постепено уобличава у државама европског центра. Последица је постепени пад у варварство природног стања чији се обриси у државама даље периферије попут Србије све јасније назиру.

3. Бојан Ковачевић (2016), „Скривена европска револуција и помалање континенталног Левијатана“, у: Томислав Бадовинац, Драгутин Лаловић (урс.), *Европски пројект – смисао, донети, перспективе*. Друштво 'Повијест без митова', Загреб, 2016, стр. 25-62. **M33**

Основна теза рада јесте да оно што аутори називају “конституционализацијом ЕУ” у ствари представља процес уклањања демократских, политичких и правних препрека револуционарним променама устава, економије и друштва у државама чланицама. Оно што је ескалација кризе Еврозоне оголила јесте не само да до сада нису изграђени европски устав и демократске институције по узору на федералне државе, већ да су постојећи уставни и демократске институције држава чланица испражњени од садржаја и лишени свог основног смисла. Опстанак система у непроглашеном ванредном стању за сада обезбеђује политичка воља која стоји изнад постојећег правног и институционалног система ЕУ, чије одлуке измичу контроли националних уставних судова и Суда правде и чију је одговорност немогуће институционално утврдити.

Обавезни услови: 8. Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини у категорији M61 или M63

На основу евиденције утврђено је да је колега Ковачевић након претходног избора у звање објавио **два** рада са научних скупова од националног значаја. То су радови:

1. Слободан Самарцић, Бојан Ковачевић (2020), „Проширење Европске уније у вакууму безидејности – поводом једног документа Комисије Европске уније”, *Ревија за европско право*, Удружење за европско право Крагујевац, Vol. XVII, стр. 5-19, **M61** (Рад је изложен на научном скупу под називом „Проширење ЕУ у вакууму безидејности“ одржаном 12. марта 2020. године на Факултету политичких наука)

У чланку се анализира однос између Европске уније и Србије у светлу нових иницијатива за превазилажење застоја у процесу укључивања држава нечланица у процесе европских интеграција. Аутори најпре разматрају везу између Монеовог униформног метода интеграције и системске кризе која је у Унији огољена 2009. године. Након тога, кроз анализу случаја Србије указује се на темељно измењену функцију политике проширења ЕУ. Потом се расветљавају новине у методологији процеса приступања Србије Унији, које је на иницијативу председника Француске предложила Европска комисија. Коначно, показује се зашто такав предлог представља прилику за ослобађање односа између Србије и Европске уније претешког терета круте једнообразне форме која је од пре једне деценије отворено заратила са неухватљивим животом европских народа.

2. Бојан Ковачевић (2017), „Скривена европска револуција и њен закаснио Берк“, у: Слободан Самарцић, Ивана Радић Милосављевић (урс.) *Европска унија – нове и старе димензије кризе*, Факултет политичких наука, Београд. стр. 11-18, **M61**

У раду се полази од претпоставке да европска интерација представља скривену технократску револуцију. Проблем се разматра у светлу основних закључака књиге Слободана Самарцића, *Европска унија – систем у кризи. Са студијом случаја о односима Србије и ЕУ*, Издавачка књижарница Зорана Стојановића, Сремски Карловци 2016. Основна теза јесте да метод који Самарцић користи у својој анализи процеса европских интеграција одговара методу који је утемељивач конзервативизма Едмунд Берк користио како би разоткрио заблуде француских револуционара и упозорио на последице њихових рушилачких одлука.

Обавезни услов: 9. Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмете студијског програма факултета, односно универзитета, или научна монографија (са ИСБН бројем) из научне области за коју се бира, од избора у претходно звање.

[Бојан Ковачевић \(2017\), Europe's Hidden Federalism. Federal Experiences of European Integration, Routledge, London, New York. M11](#)

Књига је приказана у часопису Swiss Political Science Review, Volume 4, Issue 1, 2018, Impact factor: 0.741, ISI Journal Citation Reports © Ranking: 2017:123/169 (Political Science) <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/spsr.12288>

Институт за филозофију и друштвену теорију организовао је семинар о књизи који је окупио неке од најугледнијих политиколога, филозофа, правника и економиста из Србије и Хрватске. Часопис Српског филозофског друштва *Theoria* посветио је у другом броју за 2018. годину темат посвећен књизи под називом „Федерализам и Европа: дебата о књизи Бојана Ковачевића, Europe's Hidden Federalism, Routledge, 2017“. Своје прилоге расправи о овој књизи објавили су Алпар Лошонц, „Европска унија и технократско старатељство“, Милорад Ступар, „Прилог разумевању кризе наднационалне политичке интеграције“, Драгутин Лаловић, „Европска федеративна република и Левијатан – пријатељи или непријатељи“, и Слободан Самарџић „Од скривеног федерализма до скривеног хегемонизма: криза владајућег модела европске интеграције и одговори“.

Рецензенти за књигу били су неки од најпознатијих светских правника, политиколога и политичких филозофа. Преносимо изводе из њихових рецензија:

„Студије федерализма се коначно враћају натраг у студије Европске уније. Насупрот 'мејнстрим' приступима који настављају да инсистирају на *sui generis* природи ЕУ, Ковачевићева књига заслужује највеће признање за успешан покушај да концептуализује ЕУ из перспективе упоредног федерализма“ **Sergio Fabbrini, LUISS Guido Carli, Rome.**

„Ова књига пружа исцрпну и критичку оцену ситуације у данашњој ЕУ. Она упоређује ЕУ са другим федералним искуствима (САД, Швајцарска и Немачка) и укључује занимљиву идеју да је корисно поређење и са неуспешним федерацијама каква је Југославија. Аутор успева да представи изградњу ЕУ у светлу федералне теорије а његова критична методолошка позиција спрам 'мејнстрим' политичке науке омогућава

му да рехабилитује поље политичке филозофије и правне теорије са истинским успехом“ **Olivier Beaud, Univ. of Pantheon-Assas (Paris II)**

„Ово је сјајна монографија која пружа изузетно занимљив и креативан поглед на федерализам и биће од значаја за истраживаче политичке теорије и политичке делатнике из свих земаља ЕУ“ **Thomas Fleiner, Prof. Emeritus, University Fribourg.**

„Књига је усресређена на идеју да ЕУ може да учи од успешних федералних држава, попут САД или Швајцарске, али то мора да чини не само из угла политичке науке већ и са становишта политичке филозофије. У години шездесетог рођендана Уговора из Рима (1957) ова књига нуди луцидну анализу прекретнице на којој се ЕУ налази“ **Feran Requejo, Universitat Pompeu Fabra Barcelona, Catalonia**

.....

Основна теза Ковачевићеве књиге јесте да процес европских интеграција представља скривену технократску револуцију која је радикално преобразила уставе, друштва и економије држава чланица ЕУ. Како би разгрнуо идеолошке насlage које скривају праву природу овог процеса аутор анализира постепену федерализацију Европе у упоредном светлу историјског искуства успешних и неуспешних федерација.

У првом делу разматрају се лекције о проблему изградње устава, демократије и нације у сложеним политичким заједницама које пружа искуство САД-а, Швајцарске, Немачке и Југославије. Аутор приступа теми из угла класичне теорије државе и права. Анализирају се идеје уграђене у федералне уставе, институције и политички и историјски процеси. Посебна пажња посвећена је разматрању начина на који су се федерације кроз своју историју суочавале са ситуацијама егзистенцијалне кризе.

У другом делу књиге трага се за утемељујућом идејом на којој почивају европске интеграције. Откривају се револуционари и несвесни извођачи њихових радова међу националним и наднационалним политичким елитама. Као идејни творац и практични покретач револуције у књизи је означен Жан Моне. За разлику од свих претходних револуционара у историји Моне долази до закључка да је предуслов за успешну револуцију у послератној Европи да грађани поставну пасивни и равнодушни спрема политику и демократију. Његова генијална формула не происходи из историјског искуства већ из изузетне политичке даровитости и истанчаног разумевања надлазећег времена: скептицизам и равнодушност грађана + ватрено одушевљење елита =

успешна револуција. Ковачевић показује да ова формула представља саму суштину пројекта европске интеграције. Да расветли домете метода Моне и размотри начине на који се систем суочио са ситуацијом непроглашеног ванредног стања проузрокованог кризом јавних дугова 2009. године, представља основни задатак другог дела књиге.

Користећи се увидима из првог дела аутор показује да је Европска унија временом заиста стекла бројна спољашња обележја федералних држава. Подстакнути таквим развојем други истраживачи су почели да упоређују уставну природу ЕУ, њене најважније институције и начин на који су развијена њена овлашћења, са класичним федералним државама. Они су при том игнорисали питање које се налази у средишту свих разматрања Ковачевићеве студије – питање филозофских, политичких и уставних темеља заједничког живота људи у оквиру сложене политичке заједнице. Управо у моменту када је усвајање Уговора из Лисабона од ЕУ, по мишљењу већине истраживача, учинило „федерацију у свему осим у називу“, систем је почео да показује неспособност да одговори на захтеве својих саставних делова. Аутор увиде из првог дела књиге користи како би расветлио оно што друштвеним научницима усредсређеним на нормално функционисање уставних система не полази за руком, наиме да је Европска унија ушла у непроглашено ванредно стање, у стање егзистенцијалне кризе. Књига показује да су европске управљачке елите данас суочене са истим изазовима са којима су се борили утемељивачи америчке, швајцарске, немачке и југословенске федерације у времену доношења њихових првих устава. У завршним поглављима посвећеним разматрању проблема изградње нације и демократије у ЕУ, Ковачевић расветљава странпутице досадашњег начина суочавања европских елита са кризом и указује на могуће нове путеве за које смерницу даје богато историјско искуство федерација.

Обавезни услови: 10. Развој научно-истраживачког подмлатка

Бојан Ковачевић је кроз бројна менторства и учешће у комисијама за одбрану мастер и докторских радова допринео развоју научног подмлатка. У сарадњи са Европским покретом у Србији кандидат је уредио Зборник најбољих мастер радова о Европској унији. Ковачевић је написао велики број препорука младим студентима који су своје школовање наставили на постдипломским студијама на престижним универзитетима у Европи и Америци.

Обавезни услови: 11. Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације

Бојан Ковачевић је био члан односно председник комисије за одбрану **четири** докторске дисертације и **две** комисије за оцену подобности и теме докторске дисертације:

1. Marina Jovičević, „Regionalna i evropska saradnja – model saradnje nordijskih zemalja“
2. Bojan Jovanović, „Evropska unija i budućnost nacionalno-teritorijalne države“
3. Aleksandra Krstić, „Institucije Evropske unije u elektronskim medijima u Srbiji“
4. Ivana Radić Milosavljević, „Evropska unija u procesu politizacije“
5. Petar Petković, „Transnacionalizam evropske hrišćanske demokratije u XX veku“
6. Dragana Dabić, „Legitimnost ekonomskog upravljanja u zoni evra“, tema odobrena na BU

Обавезни услови: 12. учешће у комисијама за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама

Бојан Ковачевић учествовао је у комисијама за одбрану **деветнаест** мастер радова при чему је за **четири** рада био ментор.

1. Алекса Вучен, Преображај суверенитета као вањске одлике државности: од Вестфалије до концепта наддржавности - ментор
2. Невена Шакота, Уставни идентитет Европске уније - да ли је системска криза прилика за развој политичког идентитета? - ментор
3. Нина Воргић, Утицај кризе Европске уније на сепаратистички покрет у Јужном Тиролу - ментор
4. Јелена Чудић, Политизација европских интеграција и њен утицај на системску кризу у Европској унији – ментор
6. Маја Пантић, Доктрина Колина Паула
7. Ивана Стефановић, Улога језика и спорта у формирању каталонског и баскијског идентитета и деловању сепаратистичких покрета
8. Лука Аризовић, Демократија у ЕУ, демократски дефицит и парадокс избора за Европски парламент 2014. године

- 9 Сања Судар. Нова обиљежја и домети технократског управљања Европском унијом. Одговор на изазове последње велике финансијске кризе
10. Катарина Његован, Проблем грађанства у Европској унији као недовршеној политичкој заједници
11. Тамара Вуковић, Диференцијација интеграција: одговор Европске уније на кризу
12. Иван Миловановић, Настанак, еволуција и проблеми грађанства у Европској унији
13. Ивана Радосављевић, Региони и њихов значај у земљама чланицама Европске уније
14. Биљана Пандиловски, Безбедносне политике чланица Европске уније
15. Биљана Глишовић, Европски регионализам и регионализација Србије
16. Данијела Стојименов, Будућност спољне политике Европске уније
17. Миљана Ђурђевић, Сецесионизам у Европи после 2000. године – Студуја случаја: Каталонија
18. Бојана Иванковић, Настанак и развој концепта грађанства у Европској Унији
19. Ања Микић, Активна и пасивна легитимација институција Европске уније

Изборни услови. 1. Стручно-професионални допринос

- Уредник специјалног темата у часопису Филозофија и друштво, BOOK SYMPOSIUM ON KANT'S POLITICAL LEGACY: Human Rights, Peace, Progress (Luigi Caranti) VOL. 29, NO. 4, 2018
- Члан редакције часописа *Годишњак Факултета политичких наука*
- Члан организационог одбора за међународну научну конференцију Сабор политиколога по називом *Конституционализам и уставни дизајн у демократској рецесији*, 2018. године
- Члан организационог одбора за одржавање две научне конференције посвећене кризи Европске уније на Факултету политичких наука у Београду „Европски грађанин у времену кризе: избор између EU и државе чланице као лажна dilemma“ у јулу 2013. године и „Криза Европске уније“ у јулу 2012. године

Изборни услови: 2. Допринос академској и широј заједници

- Члан Српског удружења за уставно право
- Књига „Скривени федерализам. Федералистичко искуство у процесима европских интеграција“, ушла је 2013. године у најужи избор за награду другог програма Радио Београда „Никола Милошевић“ за најбољу књигу из области филозофије, теорије књижевности и естетике
- Објављивање и промовисање књиге „Скривени федерализам“ на Правном факултету, Универзитета у Београду, Правном факултету Универзитета у Нишу и на Институту за европске студије, финансијски је подржала Влада Швајцарске Конфедерације у Београду
- Од 2014. до 2017. године предавач у оквиру *Jean Monnet* катедре на Факултету политичких наука у Београду
- Предавач по позиву на Београдској отвореној школи и предавач на *Alpbah* летњој школи европских интеграција

Изборни услови 3: Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

- У мају 2009. године предвач по позиву на мастер студијама на Правном факултету Универзитета у Фрибуру „Упоредни конституционализам“ (*Faculté de droit de l'Université de Fribourg*).
- Радно ангажовање у настави у зимском семестру 2017-2018 одржао курс *Европски регионализам* на мастеру „Локална самоуправа“ на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци
- На јесен 2017. године двомесечни истраживачки боравак и учешће на семинару посвећеном његовој књизи *Europe's Hidden Federalism*, Routledge, који је професор Серђо Фабрини организовао на *Luiss School of Governement*, Универзитета *Luis Guido Carli* у Риму.
- У марту 2019. године предавање по позиву на мастер студијама међународних односа Универзитета на Малти.
- У зимском семестру 2019-2020 предавање по позиву на тему „Трагички јунак код Ничеа“, на курсу Трагички јунак на основним студијама на Филолошком факултету Универзитета у Београду.

III Мишљење о испуњености услова за избор у звање редовног професора

Кандидат Др Бојан Ковачевић у потпуности је испунио услове за избор у звање редовног професора. У поједним категоријама он је и прекорачио назначене нормативе. Најпре ћемо дати квантитативни преглед испуњености услова, да бисмо потом изнели и мишљење о квалитативном доприносу његовог научно-истраживачког и педагошког рада у траженом периоду од стицања претходног звања ванредног професора.

Када је реч о обавезним условима, кандидат је у категорији М21, М22 и М23, у којој се захтева објављивање једног, објавио два научна рада. У наредној категорији М24 од једног траженог објавио је четири рада. Дакле у најзахтевнијим категоријама он је знатно прекорачио тражене услове. У свим осталим категоријама, када је реч о објављеним радовима, кандидат је имао одговарајући број запажених радова, о чему ћемо нешто рећи касније.

Овде се посебно истиче његова књига *Europe's Hidden Federalism*, објављена 2017. године у познатој британској издавачкој кући Routledge. Књигу су рецензирали научници светског гласа – Серђо Фабрини, Оливије Бо, Томас Флајнер и Феран Реквехо. Књига је имала је и научни приказ у *Swiss Political Science Review*, што све говори о њеној међународној научној афирмацији. Институт за филозофију и друштвене науке посветио је овој књизи научну конференцију, после чега су објављени прилози у часопису Српског филозофског друштва *Theoria*.

Кандидат, такође, има за период 2016-2020. завидан број цитираности; у 23 научна рада, претежно иностраних аутора, тј. извора.

И у преосталим категоријама – развоју научно-истраживачког подмлатка, његовом доприносу стручној, академској и широј заједници и сарадњи са другим, претежно иностраним високошколским установама, кандидат има одличне резултате који га додатно квалификују за звање редовног професора.

Испуњеност прописаних услова даје квантитативну слику достигнућа кандидата у његовом академском напредовању. Његов стварни допринос мерен квалитативним критеријумима, пре свега у ужој научној области Европске студије, а онда и у широј области Политичке науке и посебно Политичка теорија, изузетно је велики и значајан.

Др Бојан Ковачевић нија само синтетисао знање из ових области него је и проширио научну перцепцију једног значајног модерног и постмодерног феномена - европске интеграције – у правцу дугорочније проблемске вертикале дајући нове одговоре на древна питања политичке мисли о односу појединца и политичког поретка, практично о односу слободе и поретка. Нови историјски феномен градње наднационалне политичке заједнице (Европске заједнице и Европске уније) провоцирао је научну пажњу Др Бојана Ковачевића у правцу упоредног истраживања историјске дијахроније и савремене синхроније тзв. сложених политичких заједница, система федеративног типа, што је исходило минуциозним анализама и оригиналним научним закључцима. То потврђују врло референтна периодика и издавачке куће међународног значаја, као и познате универзитетске средине, у којима је кандидат објављивао, тј. предавао материју из поменуте области.

У нашој средини, на матичном Факултету политичких наука, али и академским установама у региону, Др Бојан Ковачевић је преносио општа знања и сопствена научна сазнања из области Европских студија, која је увек повезивао са знањима сродних па и даљих академских области – политичка филозофија, теорија конституционализма, а касније и историја европске драме. Креативно повезивање тих научних области и знања дало је један вредан синтетички резултат, који је кандидат увек настојао да подели са својим колегама, али и са студентима.

IV Предлог за избор кандидата у звање редовног професора

Полазећи од ових увида и оцена, комисија предлаже Изборном већу Факултета политичких наука да усвоји овај Извештај уз једнодушно мишљење да је кандидат, Др Бојан Ковачевић, у потпуности испунио све услове за стицање академског звања редовни професор.

У Београду, 19. март 2021. године

КОМИСИЈА

Проф. др Слободан Самарцић, редовни професор факултета Политичких наука Универзитета у Београду, председавајући

Проф. др Весна Кнежевић Предић, редовни професор факултета Политичких наука Универзитета у Београду, члан

Проф. др Миодраг Јовановић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду, члан

Проф. др Милорад Ступар, редовни професор (у пензији) Филозофског факултета Универзитета у Београду, члан

Проф. др Драгутин Лаловић, редовни професор (у пензији) Факултета политичких знаности Универзитета у Загребу, члан